

VŠETKO PRE BOŽIU SLÁVU: KREŠŤANSKÁ SLOBODA A LÁSKA (1. KORINŤANOM 8–10)

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1. Korinťanom 8; Sk 15,20; 1Kor 9,1–6; 1Kor 10,5–22; 5Moj 6,4.5; Mar 12,28–31

ÚVODNÝ TEXT

Či teda jete, alebo pijete, alebo čokoľvek robíte, všetko robte na Božiu slávu. (1Kor 10,31)

Texty v 1. Korinťanom 8–10 uzatvárajú rozpravu o sexualite (kapitoly 5 a 6) a zároveň uvádzajú Pavlove odpovede na konkrétne otázky, ktoré mu Korinťania poslali v liste (1Kor 7,1). Tieto témy tvoria jadro zvyšnej časti 1. Korinťanom. Premosťovací charakter 7. kapitoly ukazuje, že sexuálna nemravnosť (kapitoly 5 až 7) a modloslužba (kapitoly 8 až 10) spolu úzko súvisia. V Novej zmluve sa tieto dva javy často vyskytujú spoločne (pozri Sk 15,20.29; 21,25; 1Kor 6,9; Ef 5,5; Kol 3,5; Zj 21,8; 22,15).

Všeobecne možno povedať, že kým v kapitolách 1. Korinťanom 5–7 sa Pavol venuje otázke sexuálnej nemravnosti, v kapitolách 8 až 10 sa sústreďuje najmä na problém modloslužby. Zdôrazňuje, že kresťan sa musí vyhýbať obom týmto nebezpečenstvám (1Kor 6,18; 10,14).

Minulý týždeň sme si ukázali, že vedomie, že sme chrámom Svätého Ducha (1Kor 6,19.20), nám pomáha víťaziť nad sexuálnou nemravnosťou. Tento týždeň objavíme, že pred modloslužbou nás môže uchrániť, keď všetko naše konanie bude motivované tým, aby bolo „na Božiu slávu“ (1Kor 10,31).

OSNOVA LEKCIE

Táto lekcia sa zameriava na pasáž 1Kor 8–10, a špecificky na slobodu kresťana a to, ako sa táto sloboda prejaví nielen vo vzťahu k modlárstvu, ale hlavne v ohľaduplnosti k druhým. Uvidíme, že hlavným meradlom nášho rozhodovania nemá byť len naše poznanie, ale predovšetkým nesebecká láska a Božia sláva.

- 1Kor 8,8–13: Vzťah medzi poznaním a láskou k blížnemu (nedeľa)
- 1Kor 9,1–6: Dobrovoľné sebazaprenie pre rozvoj evanjelia (pondelok)
- 1Kor 10,7–11: Varovné príklady z histórie Izraela (utorok)
- 1Kor 10,14–22: Nezlučiteľnosť Pánovho stola so stolom démonov (streda)
- Mar 12,28–31: Najväčšie prikázanie ako základ kresťanskej etiky (štvrtok)

VEDOMOSTI VERZUS LÁSKA

²Ak si niekto myslí, že niečo už úplne spoznal, ešte to nepozná tak, ako treba.

³Ak však niekto miluje Boha, toho Boh pozná. ... ⁸Pokrm nás však nepriblíži k Bohu. Ak nezjeme, nič nestrácame, ak zjeme, nič nezískavame. ⁹Dajte však pozor, aby táto vaša sloboda nebola slabým na prekážku. ¹⁰Ak totiž teba, ktorý máš poznanie, niekto uvidí stolovať v modlárskom chráme, či sa tým aj jeho slabé svedomie nepovzbudí, aby aj on jedol mäso obetované modlám?

¹¹A tak slabý brat, za ktorého zomrel Kristus, zahynie pre tvoje poznanie.

¹²Keď takto hrešíte proti bratom a ubíjate ich slabé svedomie, hrešíte proti Kristovi. ¹³Preto ak pokrm pohoršuje môjho brata, radšej nebudem už nikdy jesť mäso, len aby som svojho brata nepohoršil. (1Kor 8,2.3.8–13)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečítaj si text 1Kor 8,1–13. Prečo Pavol porovnáva poznanie s láskou a v akom súvisí to robí? K akému hlavnému záveru chce čitateľa priviesť?

Pavol využíva tému pokrmov obetovaných modlám na to, aby poukázal na hlbší problém – nedostatok vzájomnej lásky (1. Korintanom 8). Spor o to, či je prípustné jesť jedlo obetované modlám, rozdelil korintský zbor na dva tábory. Členovia prvej skupiny (Pavol ich nazýva „silní“; 1Kor 4,10) boli presvedčení, že ich poznanie o neexistencii iných bohov im dáva právo jesť čokoľvek (1Kor 8,4). Druhá skupina s týmto postojom nesúhlasila. Pavol ich nazýva „slabí“ (1Kor 8,9–12), lebo sa ešte nedokázali úplne oslobodiť od povier zo svojej pohanskej minulosti. Pri pohľade na „silných“, ktorí pokojne konzumovali modlám obetované pokrmy, mohli nadobudnúť dojem, že kresťanstvo sa dá spojiť s modloslužbou. Pavol preto apeluje na „silných“, aby sa svojím konaním nestali pre „slabších“ spoluveriacich duchovnou prekážkou.

Biblické texty sa k požívaniu pokrmov obetovaných modlám stavajú veľmi kriticky (Sk 15,20.29; 21,25; porovnaj so Zj 2,14.20). Pavol však nepoužíva taký radikálny tón, aký vidíme v Skutkoch a v Zjavení. Jeho hlavným cieľom je totiž riešiť hrozbu rozkolu, ktorú do zboru vnáša nesprávne nakladanie s poznáním. Pavol neodmieta poznanie ako také, varuje však pred intelektuálnou pýchou, ktorá vedie k povýšenosti a rozdeľovaniu spoločenstva veriacich. Poznanie, ktorému chýba láska, v skutočnosti nie je pravým poznaním (1Kor 8,2). Skutočné poznanie sa rodí len tam, kde človek miluje Boha a kde Boh pozná človeka (1Kor 8,3).

Pavol cituje text 5Moj 6,4, aby zdôraznil základnú pravdu, že Boh je len jeden (1Kor 8,4–6). Je pritom zaujímavé, že postupuje podľa rovnakej logiky ako Mojžiš (5Moj 6,4.5), keď po vyznaní viery v jediného Boha okamžite nasleduje príkaz: „Milovať budeš Hospodina, svojho Boha.“ Pre Pavla aj Mojžiša je totiž poznanie, ktoré nesprevádza láska, úplne bezcenné.

„Silní“ kresťania v Korinte boli presvedčení o správnosti svojho poznania, a preto považovali konzumáciu pokrmov obetovaných modlám za banálnu záležitosť. Hoci im Pavol dá za určitých okolností za pravdu (ako uvidíme v ďalších častiach), jasne hovorí: ak by takéto konanie malo byť duchovnou prekážkou pre „slabých“ (1Kor 8,9), treba sa ho vzdať. Kresťan má byť pripravený na sebazaprenie z lásky k Ježišovi aj k svojim blízkym.

APLIKÁCIA

- Pavol tvrdí, že ak poznaniu chýba láska, môže sa zmeniť na niečo škodlivé (1. Korintanom 8). V akých konkrétnych situáciách môže byť vedomosť bez lásky skutočne na škodu?

NESEBECKÁ LÁSKA

¹Azda nie som slobodný? Nie som apoštol? A nevidel som Ježiša, nášho Pána? Nie ste azda vy moje dielo v Pánovi? ²Ak by som aj pre iných nebol apoštol, pre vás iste som; veď vy ste pečatou môjho apoštolstva v Pánovi. ³Toto je moja obrana proti tým, čo ma súdia: ⁴Nemáme azda právo jesť a piť? ⁵Vari podľa príkladu ostatných apoštolov a Pánových bratov i Kéfasa nemáme právo brať si so sebou sestru, ženu? ⁶Alebo len ja a Barnabáš nemáme právo nepracovať? (1Kor 9,1–6)

Akým spôsobom úvodný text (1Kor 9,1–6) prakticky ilustruje, v čom spočíva sebazaprenie motivované láskou?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Na prvý pohľad sa môže zdať, že Pavlova obhajoba jeho apoštolstva v 1. Korinťanom 9 nijako nesúvisí s predošlou úvahou o vzťahu poznania a lásky. Nezbúdajme však, že biblický text nebol pôvodne členený na kapitoly. Obsah 9. kapitoly je v skutočnosti organicky prepojený s predchádzajúcim textom. Pavol tu totiž uvádza konkrétny príklad nesebeckej lásky ku Kristovi a k blíznym. Ukazuje, ako sa on sám v mene lásky dobrovoľne zrieka určitých práv, na ktoré by mal inak nárok.

- „*Jesť a piť*“ (1Kor 9,4). Jedlo a pitie sú v tomto kontexte odkazom na materiálne zabezpečenie a finančnú podporu vo všeobecnosti. Pavol mal ako apoštol právo na to, aby ho komunita, ktorej slúžil, finančne podporovala. Ostatní náboženský učitelia tej doby to bežne využívali. On sa však tohto práva vzdal a na svoje živobytie si zarábal vlastnými rukami výrobou stanov (Sk 18,3).
- „*Brať si so sebou sestru, ženu*“ (1Kor 9,5). Ženatí apoštoli mali právo brať so sebou na misijné cesty svoje manželky, pričom ich výdavky hradilo cirkevné spoločenstvo. Príkladom takýchto manželských párov v misii boli Priska a Akvila (Rim 16,3) alebo Andronikus a Júnia (Rim 16,7). Pavol však bol slobodný (1Kor 7,8). Hoci sa mohol oženiť a následne čerpať výhody plynúce z práva na finančné zabezpečenie pre seba i manželku, rozhodol sa inak.
- „*Právo nepracovať*“ (v súvislosti so živobytím; 1Kor 9,6). Pavol a Barnabáš mali plné právo dostávať za svoju misijnú činnosť riadnu mzdu (1Kor 9,4–6). O Pavlovi vieme, že sa živil výrobou stanov (Sk 18,3), no Barnabášovo konkrétne povolanie nepoznáme. Vieme však, že to bol mimoriadne štedrý človek (Sk 4,36.37), ktorý bol ochotný slúžiť na vlastné náklady.

V texte 1Kor 9,7–11 Pavol ďalej rozvíja úvahu z predchádzajúceho verša, aby zdôraznil, že on aj Barnabáš majú právo na materiálne zabezpečenie zo strany cirkvi (1Kor 9,11.12). Napokon, aj samotný Pán ustanovil, aby „tí, čo ohlasujú evanjelium, z evanjelia aj žili“ (1Kor 9,14; porovnaj s 1Tim 5,18). Napriek tomu Pavol hovorí: „My sme však toto právo nevyužili.“ (1Kor 9,12) Týmto postojom sa stáva osobným príkladom sebazaprenia (1Kor 9,1–18) a vysvetľuje, že takéto rozhodnutie robí v záujme šírenia evanjelia v Korinte (1Kor 9,19–23).

- **Existuje v tvojom živote niečo, na čo máš síce právo, ale bolo by prospešnejšie sa toho vzdať v záujme účinnejšieho svedectva pre Pána? O čo ide?**

APLIKÁCIA

POUČENIE Z MINULOSTI

⁷Ani nebudte modloslužobníci, ako boli niektorí z nich, tak ako je napísané: *Posadil sa ľud, aby jedol a pil; nato vstali, aby sa zabávali.* ⁸Ani nesmilnime, ako niektorí z nich smilnili, a padlo ich za jediný deň dvadsaťtisíc. ⁹Ani nechcime skúšať Krista, ako niektorí z nich skúšali, a hynuli od hadov. ¹⁰Ani nereptajte, ako niektorí z nich reptali, a hynuli od zhubcu. ¹¹Toto sa im stalo výstrahou a nám, ktorých zastihol koniec vekov, to bolo napísané ako napomenutie. (1Kor 10,7–11)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď Pavol na vlastnej skúsenosti ukázal, čo znamená sebazaprenie, prechádza konkrétnejšie k téme modloslužby. V 1. Korintanom 10 rozvíja myšlienku z verša 1Kor 9,27, kde Pavol spomína, že vedie svoje telo k sebadisciplíne, aby on sám napokon „nezlyhal“. Povzbudzuje Korintanov, aby si brali príklad z neho, hoci tým najdokonalejším vzorom je samotný Ježiš (1Kor 11,1).

Čoho sa podľa úvodného textu (1Kor 10,7–11) dopustili Izraeliti na púšti? Prečo skutočnosť, že požívali osobitné Božie výsady, robí ich hriechy závažnejšími?

V texte 1Kor 10,1–5 sa Pavol odvoláva na dejiny Božieho ľudu počas putovania púšťou. Spomienka na oblak a more pripomína Božie vedenie a Jeho blízkosť a ochranu. Pokrm a nápoj sú zasa symbolmi Božej starostlivosti. Pavol prirovnáva skúsenosť Izraelitov s oblakom a morom ku krstu, čím vytvára analógiu ku kresťanskému krstu. Podobne aj zmienkou o pokrme a nápoji odkazuje na Večeru Pánovu.

Inými slovami, 1. Korintanom 10 nás učí, že kresťania v istom zmysle prechádzajú podobnými skúsenosťami ako kedysi Izrael. Pavol sa však k dejinám Izraela vracia preto, aby varoval pred opakovaním tých istých chýb. Hoci mal Izrael nesmierné výsady, mnohí podľahli túžbe po zle (1Kor 10,6), či už išlo o modloslužbu (1Kor 10,7) alebo sexuálnu nemravnosť (1Kor 10,8). Preto nie je prekvapením, že „vo väčšine z nich nemal Boh zaľúbenie“ (1Kor 10,5).

Je jednoduché odsudzovať staroveký Izrael za jeho ťažké previnenia. Pavol však zdôrazňuje, že aj kresťania môžu podľahnúť podobným hriechom, hoci majú nesmiernu prednosť v tom, že poznajú Kristov príbeh a dielo. Jasne to vyplýva z jeho varovania: „Kto si myslí, že stojí, nech si dáva pozor, aby nepadol.“ (1Kor 10,12) Výraz „kto si myslí“ naznačuje, že časť veriacich v zbore si vôbec nepripúšťala nebezpečenstvo duchovného pádu. Nestretávame sa s rovnakým rizikom aj my dnes?

„Kto si myslí, že stojí, nech si dáva pozor, aby nepadol.“ Kto z nás už vo svojom živote nepocítil pravdivosť a naliehavosť tohto varovania?

APLIKÁCIA

- Písmo nás uistuje, že Boh nedopustí, aby sme boli vystavení skúške, ktorú by sme nevládali uniesť, ale „ale so skúškou dá aj východisko“ (1Kor 10,13). Prečo je však pre nás napriek tomuto zaslúbeniu stále také prirodzené podľahnúť hriechu?

VAROVANIE PRED MODLÁRSTVOM

¹⁴Preto, moji milovaní, strážte sa modloslužby. ¹⁵Prihováram sa vám ako rozumným: Posúďte sami, čo hovorím. ¹⁶Nie je vari kalich dobrorečenia, ktorý žehnáme, účasťou na Kristovej krvi? A chlieb, ktorý lámeme, nie je azda účasťou na Kristovom tele? ¹⁷Keďže je jeden chlieb, my mnohí sme jedno telo, lebo všetci máme podiel na jednom chlebe. ... ²¹Nemôžete piť z Pánovho kalicha aj z kalicha démonov; a nemôžete mať podiel na Pánovom stole aj na stole démonov. ²²Alebo máme vyvolať žiarlivosť Pána? Sme azda silnejší ako on? (1Kor 10,14–17.21.22)

Prečítaj si text 1Kor 10,5–22. Prečo musíme utekať pred modlárstvom?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

V texte 1Kor 10,14–22 sa Pavol opäť zaoberá témou pokrmov obetovaných modlám. Hoci sa nám dnes môže zdať rituálne obetovanie jedla cudzie, v biblickej dobe išlo o bežnú prax. Po obetovaní zvieratá v pohanskom chráme pripadla časť mäsa kňazom, ktorí ho následne predávali. Toto mäso sa tak dostávalo na verejné trhoviská. Keďže sa nepredávalo oddelene od ostatného mäsa, kresťan si ho mohol kúpiť aj bez toho, aby poznal jeho pôvod. Apoštol v tejto súvislosti radí: takéto mäso môžu kresťania bez obáv kupovať.

Hoci kresťania mohli doma konzumovať mäso, ktoré bolo predtým obetované v pohanskom chráme (1Kor 8,1–13), vstupovať priamo do pohanských chrámov a zúčastňovať sa na ich slávnostiach mali prísne zakázané. Kritérium je pritom jednoznačné: jesť takéto mäso v súkromí je prípustné, pretože modly samy osebe nič neznamenajú (1Kor 8,4). Naproti tomu účasť na pohanských obradoch je neprípustná, pretože ide o faktické uctievanie démonov (1Kor 10,20.21). Podieľať sa na pohanskom rituáli znamená vstupovať do spoločenstva s démonmi (1Kor 10,20), podobne ako účasť na Večeri Pánovej znamená vstupovať do hlbokého spoločenstva s Kristom (1Kor 10,16).

Pavol teda hovorí: „Nemôžete piť kalich Pána a kalich démonov; a nemôžete mať účasť na Pánovom stole aj na stole démonov.“ (1Kor 10,21) Ako povedal Ježiš: „Nikto nemôže slúžiť dvom pánom.“ (Mat 6,24)

Pavol zdôrazňuje, že Boh od nás očakáva bezvýhradnú vernosť. Upozorňuje, že modloslužba vyvoláva „žiarlivosť Pána“ (1Kor 10,22). Ako účinnú ochranu pred modloslužbou uvádza v texte 1Kor 8,4–6 zásadné pravidlo, ktorým odkazuje na známe „Šema“ z 5Moj 6,4.5: „Počuj, Izrael, Hospodin je náš Boh, Hospodin jediný! Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou silou.“ K prikázaniu nadovšetko milovať Boha neskôr Ježiš pripojil aj druhú časť: „Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.“ (Mar 12,31; pozri aj 3Moj 19,18)

- Modla nemusí mať podobu kamennej sochy. Modlu si môžeme vytvoriť prakticky z čohokoľvek. Akých „modiel“ by si sa vo svojom živote mal vzdať ty?

APLIKÁCIA

VÍŤAZSTVO NAD MODLÁRSTVOM

²⁸Jeden zo zákonníkov, ktorý počul, ako sa dohadujú, podišiel bližšie, lebo videl, že Ježiš im odpovedal správne. Spýtal sa ho: „Ktoré prikázanie je zo všetkých najdôležitejšie?“ ²⁹Ježiš odpovedal: „Najdôležitejšie je toto: *Počuj, Izrael! Pán, náš Boh, je jediný Pán!* ³⁰*Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou dušou, celou myslou a celou silou.* ³¹Druhé je toto: *Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.* Iného väčšieho prikázania ako sú tieto, niet.“ (Mar 12,28–31)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

V úvode 8. kapitoly (1Kor 8,1–3) Pavol vysvetľuje, že práve láska k Bohu je to, čo nás chráni pred pádom do modloslužby. Túto myšlienku neskôr podrobnejšie rozvádza v časti 1Kor 10,23–11,1. Kým v 1Kor 8,3 sa sústreďuje na náš vzťah a lásku k Bohu, v texte 1Kor 10,24 zdôrazňuje rozmer lásky k blížnym, keď hovorí: „Nikto nech nehľadá, čo osoží iba jemu, ale to, čo osoží inému.“

Prečítaj si texty Mar 10,17–22 a Mar 12,28–31. Čo majú tieto dve pasáže spoločné? Ako súvisia so situáciou opísanou v 1. Korintňanom 10?

V 10. kapitole 1. Korintňanom Pavol postupuje presne podľa Ježišovho vzoru z Marka 12,28–31. Spája totiž dve najväčšie prikázania zákona: zvrchovanú lásku k Bohu a lásku k blížnemu. Aj v príbehu o bohatom mládencovi (Mar 10,17–22) Ježiš prepája tieto dva rozmery lásky tým, že odkazuje na vyznanie viery z 5Moj 6,4 (pozri Mar 10,18) a na druhú dosku Desatora (pozri Mar 10,19). Tragédiou tohto mladého muža bolo, že svoj majetok miloval viac než Boha a ľudí okolo seba (Mar 10,22). Pozemské bohatstvo preňho malo väčšiu cenu než poklady v nebi a peniaze uprednostnil pred pomocou chudobným (Mar 10,21). Vo svojej podstate bol teda modloslužobníkom.

V nadväznosti na Ježišovo učenie Pavol ukazuje, že zásadu lásky k Bohu a blížnemu treba aplikovať aj v praktických situáciách, o ktorých píše v 1Kor 10,27.28. Zdôrazňuje, že aj to, čo je samo osebe dovolené, nemusí byť vždy prospešné alebo budujúce, ak to zraňuje svedomie iného človeka (1Kor 10,23). Tento princíp je majstrovsky zhrnutý vo výzve: „Či teda jete, alebo pijete, alebo čokoľvek robíte, všetko robte na Božiu slávu.“ (1Kor 10,31) Pavol tým naznačuje, že modloslužba môže mať tisíce podob – modlou sa totiž stáva čokoľvek, čo nás oberá o pozornosť a slávu patriacu výhradne Bohu (Iz 42,8).

Pavlove slová v 1Kor 10,31–11,1 slúžia ako zhrnutie kapitol 8 až 10. Objasňujú, že Pavol nehľadal svoj vlastný prospech, „ale čo osoží mnohým, aby boli spasení“ (1Kor 10,33). Takto napodobňoval Krista (1Kor 11,1).

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Na úsvite dejín* si prečítajte kapitolu „Zlaté teľa“ (PP 315–330).

„Koľko dobra by sa dalo vykonať, keby sme správne využívali naše vzájomné vzťahy! Každý, kto prijal nebeské požehnania, má povinnosť vniešť trochu svetla na cestu iných. ... Potom všetci tí, ktorí skutočne milujú Boha, prestanú uctievať svoje vlastné ja.“ (RH 18. november 1884)

„Pavol žiadal svojich bratov, aby uvážili, aký vplyv budú mať ich slová a skutky na iných, a aby sa nedopúšťali niečoho, z čoho by niekto mohol usúdiť, že schvaľujú modloslužbu, alebo čo by mohlo pohoršiť ľudí slabších vo viere. *Či teda jete, či pijete, či čokoľvek iné robíte, všetko robte na Božiu slávu.* ... Apoštolove varovné slová korintskému zboru platia v každej dobe, zvlášť však v súčasnosti. Pre Pavla modloslužba neznamená len uctievanie modiel, ale aj uctievanie samých seba, záľubu v pohodlnom živote, v uspokojovaní chútok a oddávaní sa vlastným túžbam.“ (PN 182; AA 315.317)

„Ak vidíte, že konaním určitých vecí, na ktoré máte úplné právo, bránite pokroku Božieho diela, zdržte sa toho. Nerobte nič, čo by mohlo uzavrieť myseľ iných pred pravdou. ... Všetko môže byť dovolené, ale nie všetko je užitočné.“ (9T 215)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Pavol upozorňuje, že konanie zrelého kresťana môže niekedy brániť v duchovnom raste tomu, kto je vo viere ešte nezrelý. Skúste sa zamyslieť nad situáciami, kedy k tomu dochádza. Prečo je práve zásada milovať Boha nadovšetko a blízkeho ako seba samého jediným spôsobom, ako túto výzvu zvládnuť?
2. Ktorým modlám môžu napokon podľahnúť aj kresťania, ak nie sú ostrážiti? Ktoré dobré veci dokážeme premeniť na modly? A ako človek zistí, či sa niečo, na čom mu nesmierne záleží, už stalo v jeho živote modlou?
3. Pavol píše, že krotí svoje telo a podrobuje si ho, aby sa on sám, ktorý káže iným, nestal napokon tým, „ktorý sa nedokázal“ (1Kor 9,27; ROH). V nadväznosti na biblické témy tohto týždňa uvažujte o tom, čo všetko môže spôsobiť, že človek stratí spôsobilosť hlásať evanjelium.
4. V 1. Korintanom 10 sa Pavol zaoberá nebezpečenstvami modlárstva a hovorí: „Utekajte pred modlárstvom.“ (1Kor 10,14; ROH). Prečo je modlárstvo také zlé?